

γιατροῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν διὰ μακρῶν, ἀναπτύξας ἰδέας αἵτινες ὑπεράλποντο μὲν παρὰ πολλοῖς ἵσως, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τοῦ Ρίχτερ ἔξεστομίσθησαν διὰ πρώτην φορὰν μετὰ πρωτοφανοῦς τόλμης ἀπὸ βίβλας τόσον ἐπισήμου. Εἶναι ἀδύνατον ν' ἀποστείλω ὑμῖν εὐπρόσωπον περίληψιν τοῦ λόγου τούτου, διότι τοῦτο καὶ χρόνον καὶ χώρον πολὺν θ' ἀπήτει, ἀλλ' ἀναγράψω ἐνταῦθα ὥχρὸν σκελετὸν αὐτοῦ.

Ἐξῆτασε τὴν κατάστασιν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ εὗρεν αὐτὴν οἰκτράν. Ἡ τάξις τῶν προγυμναστῶν ὑπαξιωματικῶν ἀποτελεῖται, κατ' αὐτὸν, ἐκ χωρικῶν ἀξέστων, οἵτινες ἔμαθον μὲν ὅλιγα γράμματα ἐν τῷ στρατῷ, ἀλλ' ἀμοιροῦσι πάντῃ ἀγωγῆς. Καὶ ἀνέφερε πολλὰ λυπηρὰ παραδείγματα τῆς βαναυσότητος καὶ τῆς πρὸς τοὺς νεοσυλλέκτους καλῆς συμπεριφορᾶς τῶν. Μόνον μέσον προλήψεως τῶν δυσταρέστων γεγονότων εὗρεν ὅτι Θὰ ἦτο ἀν οἱ ίκ. ἀξιωματικοὶ οὐχὶ μόνον ἀδιαλεῖττοις παρίσταντο εἰς τὰ γυμνάσια ἀγρύπνιος ἐπιτηροῦντες, ἀλλὰ καὶ συγκατέβαινον αὐτοῖς νὰ προγυμνάζωσι τοὺς νεοσυλλέκτους. Εἶναι δὲ τοῦτο τόσῳ μᾶλλον δικαιότερον κατ' αὐτὸν, δισφ καὶ περισσότερον μισθῶν λαμβάνουσιν οὗτοι καὶ εἰμιορύσιν καλῆς ἀγωγῆς καὶ ἀναπτύξεως. Ἀπὸ τούτου δ' ὁριζόμενος ὅμιλος περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν στρατιωτῶν, οἵτινος καταδεῖξας τὸ γλίσχρον καὶ ἀνεπαρκὲς προέτεινε τὴν αἴξησιν ἀνευ ἐπιθεαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ δι' ἀλλων οἰκονομιῶν. Καὶ ὡς τοιαύτας προέτεινε τὴν περικοπὴν τῶν παχέων μισθῶν τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ τὴν κατάργησιν ἢ ἐλάττωσιν τῶν πολυτελῶν καὶ δαπανηρῶν σωμάτων καὶ πρὸ πάντων τῆς αὐτοκρατορικῆς σωματοφύλακῆς, ἥτις κυρίως ἐγένετο ἀντικείμενον τῶν αἰχμηροτέρων βελῶν τῆς νευρώδους ὅμιλίας τοῦ ἥτορος, διστις ὑπεράξεως της. Καὶ ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ εύρισκονται οἱ πλειόνες εὐγενεῖς ὡς ἀξιωματικοὶ, ἦτο ἀδύνατον νὰ διεκφύγῃ ἡ εὐγένεια τὴν καυστικότητα τῆς εὐγλωττίας του. Ηθέλησε λοιπὸν ν' ἀφεθῇ ἐλευθέρᾳ ἡ εἰσοδος τοῖς ἱκανοῖς ἐκ τῶν ἀστῶν εἰς τὰ σώματα καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς ἐκείνους βαθμοὺς οἵτινες ἐπεφυλάχθησαν, οὕτως εἰπεῖν, μόνον διὰ τοὺς εὐγενεῖς. Ἐδήλωσεν ὅτι λίαν εὐχαρίστως Θὰ ἔθλεπε παρὰ τὰ ὄνόματα τῶν τόσων εὐγενῶν καὶ ὀλίγους Μύλλερ καὶ Σχούλτσοδες, ἥτοι διακεκριμένους ἀστοὺς, ἀλλὰ φέροντας ὄνόματα τὰ ὄποια φέρει τὸ ἥμισυ τῆς Γερμανίας. Καὶ διταν τῷ παρετηρήθη τὸ πολυδάπανον τῶν θέσεων τούτων, ἀντιπαρετηρήσεν ὅτι προτιμᾶς νὰ βλέπῃ τοὺς υἱοὺς τῶν κεφαλαιούχων καὶ τραπεζίτων ὡς ἀξιωματικοὺς δαπανῶντας πολλὰ ἐκ τῶν ἴδιων ἢ εὐγενεῖς δανειζόμενους παρὰ τούτων ἵνα δαπανήπωσι τὰ πολλὰ ταῦτα! Ἐν γένει δὲ ἡ ὅμιλία του περιεστράφη περὶ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς τύχης τῶν ἐν τῷ στρατῷ λαίκων στοιχείων καὶ μικρῶν βαθμοφόρων.

Εἶναι λοιπὸν εὐνόητος ὁ λόγος τῆς θυέλλης, ἣν διηγείρεν ὁ πάστης σπουδῆς ἀξιος λόγος οὗτος. "Ἐδρεψεν ἐξ ἵσου σκώμματα καὶ ἐπιδοκιμασίας. Ἐκ τῶν πρώτων δέοντο ν' ἀναφέρω τὰ τοῦ ἀντιπυμπιτικοῦ σατυρικοῦ φύλου ἡ Ἀλήθεια (Die Wahrheit) ὅπερ ἀφιέρωσεν ὅλην τὴν ὥλην καὶ τὰς εἰκόνας τοῦ τελευταίου ἀριθμοῦ του εἰς σατυρισμὸν τοῦ Ρίχτερ, διστις δι' αὐτὴν ἐπὶ πλέον ἔχει καὶ τὸ ἐλάττωμα νὰ κατάγεται ἐξ Ιουδαίων. Μία ἐκ τῶν εἰκόνων αὐτῆς παριστά τὸν αὐτοκράτορα ἐνδεδυμένον τὴν μεγάλην στολὴν τοῦ σωματοφύλακος καὶ συλλαμβάνοντα τὸν Ρίχτερ, παριστάμενον ὡς νάνον, εἰς ἐν τῶν παραθύρων τοῦ Reichstag, ἀφ' οὗ εἶναι ἀνηρτημένη ἡ σημαία τοῦ σωματος τῆς σωματοφύλακῆς μὲ-

τὰς χρονολογίας τῶν πολέμων καθ' οὓς τὸ σῶμα ἤνδραγάθησεν. 'Ο Ρίχτερ συλληφθεὶς δεικνύει γελῶν ταύτας, ἐνῷ διατοκράτωρ ἐγείρων τὴν χεῖρα ἵνα τὸν ραπίσῃ, λέγει αὐτῷ: 'Αραιόχυρτον καθαρμάτορ! (Unverschaechter Wicht!).

'Αλλὰ τὰ σοβαρὰ φύλα, φίλα τε καὶ πολέμια, ἀπέδωκαν πολλὴν βαρύτητα εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ρίχτερ, καὶ εἰδικὰ ἀρθρα μετὰ σαφηνείας καὶ γνώσεων γεγραμμένα, ἐπὶ πολλὰς ὥμερας τὸν λόγον τοῦτον εἶχον θέμα. Δύναται τις εἰπεῖν ὅτι σχεδὸν ἐξηντλήθη τὸ ζήτημα. Διότι ὁ ἐδὼ τύπος . . . Φαντασθῆτε ὅτι ἀπεπειρώμην γὰ δεῖξω πῶς ἐννοεῖ νὰ πραγματεύηται τὰ ἀληθῶς ζωτικὰ καὶ σπουδαῖα ζητήματα ὁ γερμανικὸς τύπος καὶ ἐλησμόνουν ὁ ἄθλιος, ὅτι διμιλῶ πρὸς κοινὸν ἐλληνικὸν, διπερ καθ' ἥμέραν ἀπολαμβάνει τῶν σπουδαιοτάτων ἐλληνικῶν ἐφημερίδων μας. αἵτινες ἡ λύουν ὅλα τὰ ζητήματα εἰς δύο γραμμάτους, ἡ τὰ δένουν διὰ τῆς σοφωτέρας ἀμαθείας εἰς δέκα μεγαλοσχήμους στήλας. Πρὸς τοιούτον λοιπὸν κοινὸν, ἔχον τοιοῦτον ἔξοχον τύπον, ἥθλησα νὰ διμιλήσω περὶ τοῦ γερμανικοῦ τύπου, τοῦ νάνου τούτου ἀπέναντι τοῦ πανσθεούς ἐλληνικοῦ!

P.

ΒΟΥΛΗ

Τετάρτη 26 Ιανουαρίου

Πεπυκνωμένοι ἐπὶ τῶν θέσεων αὐτῶν οἱ συμπολιτευόμενοι, καὶ ἡ ἐναντία πτέρυξ ἡραιωμένη. "Εξω δὲ ὁ οὐρανὸς, τὸν ὄποιον ἀπὸ τοῦ θεωρείου μας διακρίνομεν διὰ τῶν παραθύρων τοῦ ἀπέναντι θεωρείου τῶν Κυριῶν, εἶναι ἀπαίσιος. Βρέγει. 'Απ' ἐναντίας τὸ θεωρεῖον παρέχει τὴν αἰσιωτέραν δύνιν, πλήρες, καὶ ἀπὸ πολλοῦ καραδοκοῦν τοιοῦτον ἔρατενὸν πλοῦτον. 'Ως πρὸς τὴν Ροζοῦ, αὐτὴ πλέον εἶναι ὁ ἐπιούσιος ἀρτος.

"Η μόνη συνεδρίασις, καθ' ἣν αἱ ἐπερωτήσεις ἐλάχιστον μέρος κατέχουσιν. 'Ο Στεφαρίδης δύο λόγια, τρία τέσσαρα οἱ Κύριοι Μαυρομχάλης καὶ Πικουλάκης. Καὶ διουρίας, ἀνευ τοῦ ὄποιου ἡ ἐπερώτησις εἶναι ἀνάλατον φρυγτὸν, δὲν λησμονεῖ τὴν αἰωνίαν διαχυτικωτάτην γκρίζαν του, ἐφωτῶν τὸν ὑπουργὸν τὸν Ναυτικῶν τίνα μέτρα ἐλατθεῖσα περὶ . . . καταστελῆς τῶν τρικυμιῶν, καὶ τίνα γγῶσιν ἔχει τοῦ ἀνακοινωθέντος περὶ τούτου ὑπομνήματος ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ.

"Ημερησία διάταξις φωνεῖ τὸ στόμα τοῦ Προέδρου, καὶ ἀρχοντ' ἐπιψηφιζόμενα ἀρθρα τινα· ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ διπόκωφός τις συνταραχὴ παρατηρεῖτ' ἐγειρομένη εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἀντιπολιτευομένων, καὶ δ. κ. Ζυγομαλλας διακόπτων τὴν ἀρχομένην συζήτησιν, προσπαθεῖ νὰ εἴπῃ κάτι τι, ἀλλὰ διακόπτεται καὶ οὗτος ἀποτόμως, ὡς ἀναδεχθέντος τοῦ ἀρχηγοῦ του ἐπιβλητικώτερον νὰ παραστήσῃ τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν βουλὴν. Τὸ αἵτιον τῆς τοιαύτης τροπῆς εἶναι ἡ ἀναγγελθείσα εἰδησης περὶ Κουμουνδούρου, διατελοῦντος πλέον εἰς τὰς ἐσχάτας αὐτοῦ στιγμάς.

*

"Απαισία εἰδησης, λέγει δ. κ. Ζεληγιάνης, ἀναγκάζει τὰ πλείστα τῶν μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀπίνα Θὰ ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, νὰ μεταβῶσιν ἀλλαχοῦ φρονῶ διτι πρέπει νὰ διακόψωμεν τὴν συνεδρίασιν".

"Αλλ' ἡ σύμπολιτεύσης μενεὶ καρφωμένη εἰς τὴν θέσην

της, διότι, δυσπιστοῦσα, νομίζει ότι διαβλέπει και υπό τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ θλιβεροῦ αὐτοῦ καθίκοντος πραγματοποιούμενον τὸ ἀκοίμητον ἴδεωδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως: τὴν ματαίωσιν τῶν συνεδριάσεων. Καὶ τοῦτο ἔκφράζεις διὰ τοῦ κ. Πετρίτην ῥίπτουσα κατά πρόσωπον τῶν Δεληγιαννικῶν τὰ ἔξης: Ὡμεῖς σεβόμεθα τὴν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς, σεῖς τὴν ἐμπορεύεσθε!,,

‘Αλλ’ ἡ ἀνησυχία μετεδόθη πλέον γενικευθεῖσα· ἀλλοι ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀναχωροῦσι σιωπηλοί, ἀλλοι θορυβώδεις διαμαρτυρόμενοι, ὡς ὁ κ. Κρεστενίτης καὶ ὁ Ζυγομάλαξ· ὄλιγοι δὲ παραμένουσιν. Αμηχανία ἐπικρατεῖ, καὶ θόρυβος μεταξὺ Προεδρείου καὶ Κυβερνητικῶν καὶ τῆς ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ θύραις ἀντιπολιτεύσεως. Ήδω φρονοῦσιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνη διακοπή, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἐπίσημος εἰδησις, ὡς νὰ ἀνηγγέλλοντο ἐπισήμως, ὡς ὁ Θάνατος, καὶ τὰ ψυχορραγήματα, ἐκεὶ φέρουσιν ἔνστασιν μὴ ἀπαρτίας, καὶ ὁ κ. Χαρτζόπουλος ἀπὸ τοῦ βήματος λέγει ὅτι εἰν τοιαύταις περιστάσεις δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ διαφωνία, προκαλούσα δυσταρέστους παρεξηγήσεις, καὶ ὅτι δὲν κινδυνεῖς ἡ πατρίς διὰ νὰ μὴ γίνη ἀναβολή.

Ἐπὶ τέλους ἡ ἀμηχανία ἐπιτεινομένη κινεῖ τὴν παραλύσασαν χεῖφα τοῦ Προέδρου ἐπὶ τοῦ κώδωνος, διστις κρουόμενος, διαλύει καὶ τὴν ἀδιάλυτον συμπολίτευσιν.

Πέμπτη, 27 Ιανουαρίου

Ἡ σημαία αιματίζει ἐπὶ τοῦ βουλευτηρίου, προσέρχονται περὶ τὴν τρίτην δρανοῖς ὑπουργοί, τοῦ κ. Καλλιγᾶ κρατοῦντος παχεῖαν δέσμην ἐγγράφων, ἀλλὰ συνεδρίασις δὲν γίνεται. Τὰ θρανία κενά. Οἱ μὲν τῶν κκ. Βουλευτῶν συνθοῦνται περὶ τὴν κλίνην τῆς ὑγείας τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν, οἱ δὲ περιδιαβάζουσιν εἰς τὴν μουσικήν.

Κουτρούλης

ΟΙ ΕΜΠΙΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια τοῦ ἀριθ. 440)

— Δὲν σημαίνει τίποτε, φίλε μου Σκιάχτη, τῷ εἶπεν, ὅτι ἐτελείωσεν. Ἐγὼ ἐννοεῖς δὲν εἴμαι ἀδιάκριτος, ἀλλ’ εἴμαι περίεργος μόνον. Σοῦ ἔφερα λόγον δι’ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ὅχι διὰ πείραξιν, ἀλλ’ ἀπὸ συμπάθειαν. Μὴ φοβήσαι τίποτε ἀπὸ ἐμέ.

— Απὸ κανένα ἐγὼ δὲν φοβοῦμαι, ἀπήντησεν ὁ Σκιάχτης, κενώσας καὶ ἀλλο ποτήριον.

— Ετοι σὲ θέλω καὶ ἐγὼ, φίλε μου· ἐγὼ ἀγαπῶ τοὺς τολμηροὺς ἀνθρώπους.

— Οὐλίγον μὲ μέλει, ἀν μὲ ἀγαπᾶς· ἢ δὲν μὲ ἀγαπᾶς, εἶπεν ὁ Σκιάχτης.

— Ο Μαύρος ἡναγκάσθη νὰ διμολογήσῃ καθ’ έαυτὸν ὅτι ὁ Σκιάχτης ἦτον ἰσχυρότερος ἔαυτοῦ. Εἶχεν ἐπιδείξει τοσαύτην

ΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙ

Χθὲς βράδυ ἦτο θέατρο μεγάλο ἐπὶ Παλάτι, τρεχάματα καὶ κληνσίς σὲ σάλαις καὶ κουζίναις, ἀτρόμενοι μὲ ἀρώματα καὶ ωμορφιᾶς γεμάτη, μὲ θεατρίνους εὐγενεῖς καθὼς καὶ θεατρίναις. Καὶ δός του πιὰ τὰ Γαλλικὰ καὶ ἡ κοκταρία,.. τί ἀγαπᾷς ὁ κύριος; τί θέλεις ἡ κυρία;

Μόνον ἐγὼ δὲν ξημουνα ὅτου Παλατιοῦ τὴν σάλα, μόνο σ’ ἐμὲ δὲν ἔγινε προσκλήσεως τιμή· ἀλλὰ ποτὲ δὲν θ’ ἀνεβώ τοῦ Παλατιοῦ τὴν σκάλα, ἀν κι εἰς αὐτὸ τὸ θέατρο δὲν βάλλουν πληρωμή. Εἰς ὅλα τὰ θεάματα ὅλοι πληρόγουν κάτι... γιατὶ λοιπὸν ἐλεύθερα νὰ μπαίνουν ὅτο Παλάτι;

“Ω! βάλλετε μιὰ πληρωμὴ εἰς τὰ θεάματά σας, γιὰ νὰ τὰ βλέπουμε κι ἐμεῖς οἱ μὴ προσκεκλημένοι. δεχθῆτε νὰ καθίσουμε μιτή στιγμὴ κοντά σας, ἀφῆστε νὰ γελάσουμε καὶ οἱ προγεγραμμένοι. Αφῆστε νὰ μιλήσουμε ὅτι αὐτὶ τοῦ Βασιληᾶ μας, ἐσεῖς μὲ τὴν εὐγένεια, κι ἐμεῖς μὲ τὸν παρᾶ μας.

Ἐσεῖς διασκεδάζετε μαζὶ τὸ χρόνο ὅλο, χορεύετε καὶ πίνετε καὶ τρώτε ὅταν γερά· μόνον ἐσεῖς θὰ παιζετε μὲς ὅτο Παλάτι ρόλο· ἀφήσετε νὰ παιξούμε κι ἐμεῖς καμμιὰ φορά. “Ω! τὸ Παλάτι καὶ γιὰ μᾶς ἐλεύθερο ἀς μείνη.. γινήτε σεῖς οι θεαταὶ, κι ἐμεῖς οι θεατρίνοι.

τέχνην καὶ ἀταραξίαν κατὰ τὴν ἔξτασιν ταύτην, εἰς ἃν τὸν εἶχεν ὑποδάλει ὁ Μαύρος, ὃστε οὕτος τὸν ἔθαύμασεν εἰλικρινῶς. ‘Αλλ’ οὐχ ἦτον τὸ ἀρρικανικὸν αὐτοῦ ἔνστικτον τὸν ἔδιαζε νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃ ὑπεροχὴν καὶ νὰ μὴ καταβάληται εὐκόλως.

— “Αλλο τόσον μὲ μέλει καὶ ἐμέ, εἶπεν ὁ Μαύρος. Τί νομίζεις ὅτι ἔχεις νὰ κάμης ἐδῶ μὲ καμμιάν ἀρσενικὴν γρατῖν; Ἐγὼ δὲν εἴμαι ἀπὸ τὴν Βενετίαν, εἴμαι ἀπὸ τὴν Αρρικήν.

— Καὶ ἐγὼ δὲν εἰξέρω ἀπὸ ποῦ ..., ἀπάντησεν ὁ Σκιάχτης.

— Λοιπὸν θὰ εἰπῃ ὅτι τὰ ἔχεις χαμένα, εἶπεν ὁ Μαύρος.

— Χαμένα τὰ ἔχεις ἐσύ, Μαύρε, εἶπεν ὁ Σκιάχτης ἐκτοξεύσας πρὸς αὐτὸν δργίλον βλέμμα.

‘Ο Μαύρος ἔλαβε καιρὸν νὰ σκεφθῇ ὅτι πιθανῶς ἐμελλεῖ ἐκ ἐντραχυνθῆ ἡ φιλονεικία, καὶ ἐφοβήθη μήπως κινδυνεύσῃ νὰ ναυάγησῃ ἡ ἐπιχείρησις, δι’ ἓς εἶχε στρατολογήσει τὸν Σκιάχτην. “Οθεν ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα τῆς πραγότητος.

— Δὲν ἔλθομεν ἐδῶ διὰ νὰ μαλώσωμεν, Σκιάχτη, εἶπε μειδιῶν. Εννοεῖς ἃν δὲν ἔτοι σπουδαῖα ὑπόθεσις, δὲν θὰ σὲ προσκαλοῦσα.

— “Υστερα; εἶπεν ὁ Σκιάχτης προβλέπων αὐτὸν ἀτενῶς.